

[Evald Christensen.]

sammen med vort broderfolk på Færøerne, hvad jeg synes at have mærket på afgørende måde i de sidste åringer, og når vi finder sammen, skal vi sige, på et åndeligt grundlag, så må det økonomiske og sociale følge. Et par træk i denne retning er det, at vi i løbet af kort tid har haft fremme i dette høje ting først forhøjelsen af beløbet til invalide- og aldersrentemodtagerne på Færøerne og nu lovforslaget om løn og pension til lærerne ved folkeskolen på Færøerne. Vi i min gruppe stemmer gerne for, at dette forslag bliver ophøjet til lov.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg takker alle ordførerne for den velvillige tilslutning til lovforslaget, men føler mig foranlediget til at rette en ganske særlig tak til det ærede medlem hr. P. M. Dam for de ord, han her fremførte fra Færøerne overfor Danmark. Når det ærede medlem indledede med at tale om de gamle forhold, så finder jeg det naturligt. De to folk, det danske og det færøske, har vel egentlig været som to brødre, der i medgangens tid ikke rigtig forstod altid at være åbne overfor hinanden, i hvert fald har vi danske jo sikkert adskilligt, som vi bør notere os som fejl, vi har gjort. Det forekommer mig, at de ulykker, der ramte os, da vi virkelig alvor blev adskilt i den tunge tid, vi gennemlevede, har skabt en følelse hos begge folk — men det er rimeligt, at jeg taler mest for mit — af, hvor nær vi hører sammen, en taknemmelighed, da vi igen kunne mødes og forenes, men dermed også en lyst, i hvert fald hos mit folk, hos danskerne, til på alle de områder, hvor vi kan yde en hjælp, at være med til at bringe den lighedstilstand til veje, som mellem brødre er det eneste rette. Netop når man har den bestræbelse, og den kan jeg udtale på hele regeringens vegne, er det en glæde, at man ved behandlingen af forslagene møder en så udstrakt hånd og møder så varme ord som dem, der faldt fra det ærede medlem hr. P. M. Dam. Det vil jeg gerne takke for.

Jeg vil desuden sige, at jeg bemærkede mig adskillige af de ting, som det ærede medlem fremførte, og som navnlig var af undervisningsmæssig art. Jeg bemærkede mig det, det ærede medlem sagde om den katastrofale tilbagegang i tilgangen til seminariet, hvor der jo kan være håb om, forstod jeg, at netop den lærerlønningsslov, som nu gennemføres, kan virke retablerende. Jeg bemærkede mig også i høj grad, hvad det ærede medlem fremførte vedrørende bygning af skoler og lærerboliger og idrætshuse. Jeg

vil gerne sige til det ærede medlem, uden at jeg selvfølgelig her kan afgive løfter, at det, han fremførte, har påkaldt min opmærksomhed, og at jeg fremtidig skal vide at erindre det.

Endelig vil jeg endnu en gang takke alle ordførerne i sagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 311 af 4. juli 1942 som ændret ved lov nr. 323 af 14. juni 1946 og lov nr. 190 af 15. marts 1947 om folkehøjskoler og landbrugsskoler.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1875).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Undervisningsministeren (Hartvig Frisch):

Jeg har hermed den ære at forelægge et lovforslag vedrørende højskoler og landbrugsskoler, således som det er vedtaget i det andet høje ting. Selve lovforslaget er nemt overskueligt. Forslaget skyldes en revisionsbestemmelse i den sidste lov om højskoler og landbrugsskoler. Denne revisionsbestemmelse opfyldte vi ved at forelægge dette forslag. Fra ministeriets side var der ikke direkte stillet forslag om ændringer, men der var ved forelæggelsen af lovforslaget i det andet høje ting vedføjet en omhyggelig redegørelse for de ønsker, der havde været fremsat fra højskoleside, således at medlemmerne af rigsdagen alle har haft lejlighed til at se de forskellige punkter, hvorpå der var fremsat ønsker.

Under behandlingen i det andet høje ting indføjedes en tilføjelse til lovens § 4, stk. 1, hvor der med hensyn til elevtallet gøres den udtrykkelige bemærkning, at overfor særlige skoleformer kan undervisningsministeriet fravige de angivne betingelser for elevtallet. Det er den eneste væsentlige ændring. Iøvrigt er der ingen grund til her at gå ind på alle de betragtninger, der har været fremført, men jeg skal henstille til det høje ting i denne sene time, at det vil underkaste forslaget en hurtig og velvillig behandling.

Poul Hansen (Grenå): Jeg skal ikke på dette meget sene tidspunkt sige ret meget